

ปราสาทตาเล็ง

ตั้งอยู่ที่ หมู่ 6 บ้านปราสาท ต.กันทรารมย์ การเดินทางจากจังหวัดศรีสะเกษ ตามทางหลวงสาย 220 จนถึงอำเภอยุพันธ์แล้วเลี้ยวขวาผ่านสถานีตำรวจตรงไป ประมาณ 3 กม. ถึงสามแยกเลี้ยวซ้ายตรงไปประมาณ 300 เมตร แล้วเลี้ยวขวา ตรงไปอีกประมาณ 8 กม. จนถึงบ้านปราสาทแล้วเลี้ยวขวาอีกครั้ง ปราสาท ตั้งอยู่ด้านขวามือ

ปราสาทตาเล็ง ลักษณะเป็นปราสาทองค์เดียวตั้งอยู่บนฐานองค์ปราสาทมีผังเป็น รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมไม้สิบสองหันหน้าไปทางทิศตะวันออกปัจจุบันเหลือเพียง ผังดินด้านหน้าและผนังข้างบางส่วนมีประตูเข้าได้เพียงประตูเดียวหน้าอีกสามด้าน เป็นประตูหลอก ที่สำคัญคือเสาติดผนังประตูหน้าทั้งสองข้างยังคงมีลวดลายสลัก เต็มแผ่นอย่างสวยงามเป็นลายก้านขด นอกจากนั้นบนพื้นรอบๆ ยังมีทับหลังวาง อยู่หลายชิ้น ชิ้นหนึ่งวางอยู่หน้าประตูด้านทิศเหนือสลักเป็นภาพพระอินทร์ทรง ข้างในหุ้มเรือนแก้วเหนือหน้ากาล ซึ่งคายท่อนพวงมาลัยออกจากปากและยึดท่อน พวงมาลัยนั้นไว้ด้วยมือทั้งสองข้างทับหลังชิ้นอื่นๆ ลักษณะคล้ายกัน ทับหลังชิ้น หนึ่งมีแนวภาพตอนบนสลักเป็นรูปฤษีนั่งเรียงกันในท่าสมาธิ 7 ตอน จาก ลักษณะทางสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมที่ปรากฏกล่าวได้ว่าปราสาทตาเล็ง สร้างขึ้นในศิลปะขอมแบบปาปวน ซึ่งมีอายุราว พ.ศ. 1560-1630

ปราสาทบ้านสมอ

ตั้งอยู่ที่บ้านทามจาน ต.สมอ อ.ปรางค์กู่ ห่างจากตัว จังหวัดไปตามทางหลวงหมายเลข 220 และ 2167 ประมาณ 52 กม. ก่อนถึงตัวอำเภอประมาณ 8 กม. มีลักษณะเป็น ปราสาทขอมโบราณขนาดเล็ก ภายในขององค์ปราสาทมีรูป ปฏิมากรรมจำหลักประดิษฐานอยู่สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นใน ราวพุทธศตวรรษที่ 18

พามออีแดง

อยู่ในเขต อ.กันทรลักษ์ บริเวณปลายสุดของทางหลวง หมายเลข 221 (สาย ศรีสะเกษ-กันทรลักษ์) ห่างจากตัว อำเภอประมาณ 34 กม. และห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 98 กม. เป็นเส้นทางเดียวที่ติดต่อกับทางขึ้นเขาพระวิหาร ผามออีแดงมีลักษณะเป็นลานหินธรรมชาติ ริมหน้าผาส่ง ติดกับพื้นที่ประเทศกัมพูชา ซึ่งอยู่เบื้องล่างเป็นจุดชม

ทัศนียภาพเขาพระวิหาร ทิวเขาพนมดงรัก และแผ่นดินเขมรต่ำสามารถมองเห็น ปราสาทเขาพระวิหาร ในระยะใกล้เพียง 1,000 เมตร ในบริเวณผามออีแดงมีวิหารที่ประดิษฐานพระพุทธรูป นาคปรกและทางด้านทิศใต้ซึ่งเป็นหน้าผาที่อยู่ต่ำลงไป จะมีภาพสลักหินปูนต่ำศิลปะเขมรพุทธศตวรรษที่ 15 ซึ่งสันนิษฐานว่ามีอายุเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย

ปราสาทปรางค์กู่

ตั้งอยู่ที่บ้านกู่ อ.ปรางค์กู่ แยกจากอำเภอราว 10 กม. ห่างจากตัวจังหวัด ประมาณ 70 กม. ปราสาทองค์นี้สร้างด้วยอิฐเรียงแผ่นโตๆ เหมือน ปราสาทศรีขรภูมิที่จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นศาสนสถานสมัยขอม ที่เก่าแก่กว่ามีอายุกว่าพันปีมาแล้ว

หน้าบริเวณปราสาทมีสระน้ำ กว้างยาวประมาณ 1 กม.

เป็นทำเลพักหาหินของ นักพันธุ์ต่างๆ ฝูงใหญ่

ปราสาทปรางค์กู่ (Prang Ku)

แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัด และโบราณสถาน

พระธาตุเรืองรอง

ตั้งอยู่ที่บ้านสร้างเรือง ต.หน้าปล้อง อ.เมือง ห่างจากตัวเมืองไปตามทางหลวง หมายเลข 2373 (ศรีสะเกษ-อ.ราชโกล) ประมาณ 7.5 กม. เป็นพระธาตุ ที่สร้างแบบศิลปะพื้นบ้านสูง 49 เมตร แบ่งออกเป็น 6 ชั้น ชั้นที่ 1 ใช้สำหรับประกอบพิธีทางศาสนา ชั้นที่ 2-3 ทำเป็นพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ขนสืบทอดของศรีสะเกษ คือ เขมร ลาว เยอ ชั้นที่ 4 ประดิษฐานพระพุทธรูปสำคัญ ชั้นที่ 5 ใช้สำหรับการทำสมาธิ ชั้นที่ 6 เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และเป็นที่ชมทัศนียภาพของพื้นที่

วัดบ้านหาเจดีย์แก้วหรือวัดล้านขวด

ตั้งอยู่ในเขตสุขาภิบาล อำเภอขุนหาญห่างจากตัวจังหวัด 61 กม. เป็นวัดที่มี ศาสนสถานและสิ่งก่อสร้างในบริเวณวัดประดับตกแต่งด้วยขวดแก้ว หลากสี หลายแบบนับล้านๆ ใบมีลวดลายวิจิตรงดงามยิ่งชาวบ้านทั่วไปนิยมเรียกวัดนี้ว่า "วัดล้านขวด"

อุทยานอำเภอไพศาลี

ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองฯ บนถนนอุบล เป็นตึกเก่าของขุนอำเภอไพศาลี (อินทร์ นาคสีหราช) คหบดีชาวศรีสะเกษที่สร้างเมื่อ พ.ศ. 2468 โดยช่างชาวจีนและชาวญอ ตัวอาคารมีรูปทรงและลวดลายปูนปั้นที่งดงาม ตามคติความเชื่อของชาวจีน ได้รับการบูรณะและอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดีจนได้ รับรางวัลชนะเลิศโครงการดีเด่นในการอนุรักษ์ สถาปัตยกรรมในเมืองเมื่อปี 2530 ปัจจุบันกรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2
Tourism Authority of Thailand North-Eastern Office: Region 2

(อุบลราชธานี, ยโสธร, ศรีสะเกษ, อำนาจเจริญ)

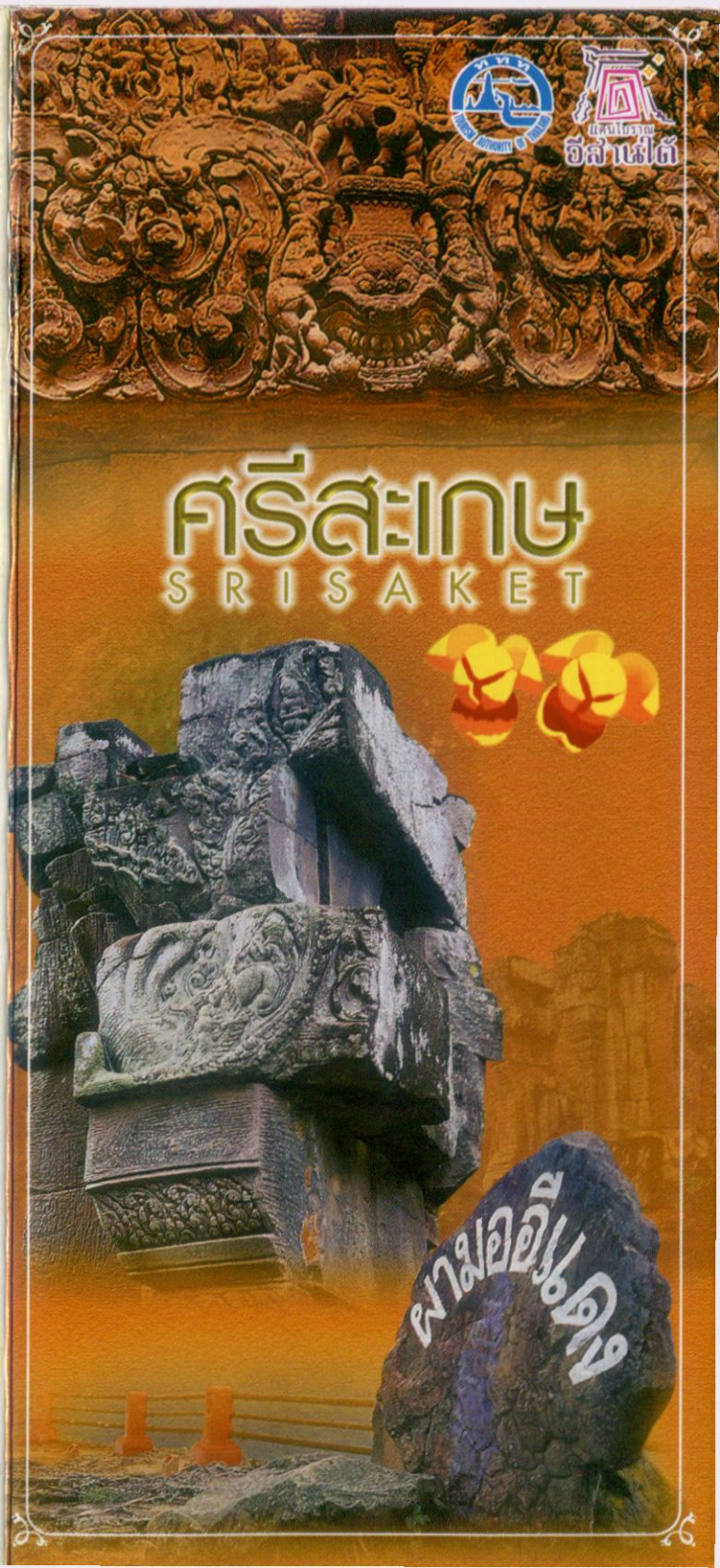
(Ubonratchathani, Yasothon, Srisaket, Amnatcharoen)

264/1 ถนนธานี อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000

264/1 Khuan Thani Rd., Muang, Ubonratchathani 34000

โทรศัพท์ : 0-4524-3770, 0-4525-0714 โทรสาร : 0-4524-3771

Tel : 0-4524-3770, 0-4525-0714 Fax : 0-4524-3771

SRISAKET

History

Formerly called Muang Khu Khan, The province of Sri Saket is believed to have existed since the times of the ancient Khmer. This is partly supported by the remains of numerous Khom sites and structures. Khu Khan itself was originally named Si Nakhon Lamduan. It is situated at Ban Prasat Si Liam Dong Lamduan at present-day Wang Hin tambon. It was promoted into a Muang (town) in 2302 B.E. during the Ayutthaya Period, with its first governor holding the title of Phra Krai Phakdi. Muang Khu Khan was moved to Muang Si Saket (present-day Amphur Muang) during the reign of King Rama V. The name of Khu Khan was changed to Si Saket in 2481 B.E. (1938)

Getting There

By Car Proceed from Bangkok on Highway # 1 (Phaholyothin), and turn into Highway #2 (Mitrapharb) at Saraburi province, then on to the Chokechal-Detch Udom route Highway #24 through Buriram and Surin. Take another left turn into Highway 220 will lead to the provincial town of Si Saket. Total distance is 571 kms.

By Bus There are daily regular and air-conditioned bus services from Bangkok leaving from the Northeast Bus Terminal. Total traveling time is approx. 8 hours. For further information, call 9363660, 9360657.

By Train Regular, Rapid and Express trains from Bangkok (Hua Lampong) Railway Station. Distance is 515 kms.

There are also bus services from Amphur Muang to outlying districts and nearby provinces. Within town are Sam Loh (tricycle) for hire.

ATTRACTIONS ANCIENT KHMER SANCTUARY Prasat Wat Sa Kampaeng Yai

The largest Khmer's sanctuary in the province, it is made up of three stupas erected on the same base lining in a north-south direction, facing east. The middle principal structure is built of sand stone with bricks in some parts. The other two are mainly made of bricks with decorative pieces made of sandstone, such as on the gable and over the doorframe.

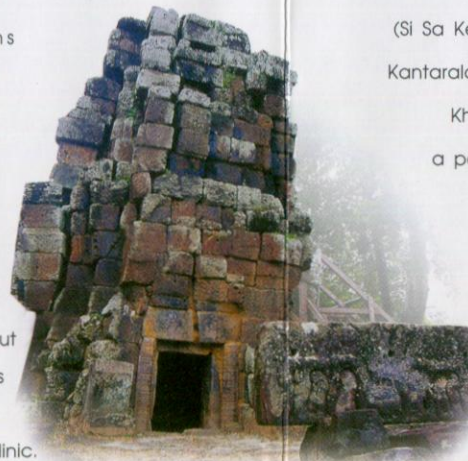
Based on studies on the designs on the gables, lintels and other relics, it is believed that the temple was probably built in the 16th century B.E. during which the Papuan discipline of Khmer art was in vogue, and designed to serve as homage to Shiva. It was converted into a Buddhist shrine (Mahayana sect) during the 18th century B.E.

ปราสาทวัดสามเพ็งใหญ่ (Prasat Wat Sa Kampaeng Yai)

Prasat wat Sa Kampaeng Noi

Prasat wat Sa Kampaeng Noi is 8.7 kms. from the provincial town on the Si Saket-Uthumphon Phisai route (Highway #226) in Muang district. The temple is made up of stupas and Viharns built of laterite with a large pond. The entire compound is surrounded by laterite walls. There used to be a lintel over the door carved in the image of Phra Varunthe, the God of Rains, (being borne by three swans) thought to be of the Papuan artistic style of the 16th century B.E. It is possible that restoration or modification was carried out later as the Bayon architectural influence was detected. The structure was then called "arokayasan" which mean a sort of health clinic.

ปราสาทวัดสามเพ็งน้อย (Prasat Wat Sa Kampaeng Noi)

Prasat Khao Phra Viharn

Prasat Khao Phra Viharns is situated on the Phanom Dong Rak mountain range inside Cambodia where it borders on Thailand at Pha Moh E-Dang. The facade of the temple faces Thailand, the only route to the temple that passes through Pha Moh E-Dang

Prasat Khao Phra Viharn is a huge temple for worship. Measuring some 900 m. long and made up of four lines of structures, each is situated on higher levels until reaching the highest level. Access between levels is by using the natural stone surface made into walkways and steps. The topmost temple is the principal structure on the edge of the cliff, about 657 m. above sea level.

The inscriptions indicate that the site was a temple built to worship the god Shiva; and its construction began in the 15th century B.E. More works were added on during the next two centuries and the entire group of edifices was finally completed during the reign of King Suriyavoraman II, who had an official declaration inscribed on stone slabs.

Pha Moh E-Dang

Pha Moh E-Dang is a high cliff situated at the end of Highway #221 (Si Sa Ket-Kantaralak), about 34 kms. from the district town of Kantarakal and 98 kms. from the provincial town, the route to Khao Phra Viharn. A natural rocky land, the cliff affords a panoramic view of the Khao Phra Viharn, which is only

1,000 m. away. From here, the Phanom Dong Rak mountain range and the lower Cambodian terrain can be seen. Around Pha Moh E-Dang is a shrine housing a Buddha statue in Nak Prok (Covering Naga) posture. To the south, at where the cliff in lower elevation are carved stone reliefs of 15th century B.E. Khmer style. It is believed to be the oldest in Thailand.

ปราสาทวัดสามเพ็งใหญ่ (Prasat Wat Sa Kampaeng Yai)

Prasart Huay Tab Tan (Prasart Ban Prasart)

Prasart Huay Tab Tan, located in Amphur Huay Tab Tan, It can be reached by taking Highway # 226 from town and continue on for about 39 kms. On reaching the Amphur Huay Tab Tan, take a right turn on laterite-surfaced access road and proceed for another 8 kms.

The sanctuary is another ancient Khmer temple which has been subsequently modified in the same manner as the Prasat Sikhoraphum

in Surin-particularly the roofs.

The three brick prangs (stupas) are erected on the same laterite base lining from north to south, with surrounding walls originally believed to have 3 or 4 arches. Today only the south arch, which is made of laterite, remains.

The central stupa is larger than the other two but with a lower square roof. It has only one door to the east where the doorframe remains. The lintel above portrays a personage who cannot be identified, as it is an unfinished work.

The accompanying stupas of identical size have been significantly altered, specifically the roofs and doors which are now blocked up. Traces of doorframes still can be detected. A lintel with carving showing the Kuan Kasian Samut rite has toppled off and remains in front of the south stupa.

The characteristics of the artistic style on the lintel indicate that the temple may have existed since the 16th century B.E., a contemporary of the Klang-Papuan art, but altered later.

Prasat Prang Khu

Prasat Prang Khu, is about ten kms. from Amphur Prang Khu, and 70 kms. from town. It is built with large slabs of bricks similar to Prasat Si Khoraphum in Surin province which is a 1,000 -year-old Khmer temple.

ปราสาทห้วยทับทัน (Huay Tab Tan)

Prasat Ban Samoh

Prasat Ban Samoh is located 52 kms. from the provincial town on Highway #220 and # 2167, or 8 kms. before the district of Prang Khu.

A small ancient Khmer temple, the prang or stupa houses sculptures. It was probably built in the 18th century B.E.

Prasat Ta Leng

To reach Prasat Ta Leng, leave the town of Si Saket on highway # 220 until reaching Amphur Khu Khan. Turn right at the police station and proceed for about 3 kms.

to a tri-section.

Turn left and go for 300 m., and take another right and go on for 8 kms. When reaching Ban Prasat, turn right again. The temple is on the right-hand side.

Prasat Ta Leng is a lone prang (stupa) of square shape facing east. Today, only the front facade and some side walls remain with only one actual entrance as on the other three sides are only false doors. The columns attached to both sides of the front door still retain perfect carved designs. There are lintels lying around. The one on the floor in front of the north door was carved in the image of the god Indra on elephant inside a Ruen Kaew cover. Other lintels are fairly identical; one has a carved likeness of a row of ascetics in meditation postures. The architectural and artistic characteristics indicate that the temple must have been built with Papuan influence during 1560-1630 B.E.

ปราสาทตาเล็ง (Prasat Ta Leng)

ATTRACTIONS-WAT and ANCIENT SITES

Phra That Ruang Rong

Phra That Ruang Rong, is about 7.5 kms from town along Highway # 2373 (Si Saket-Rasi Salai) at Tambon Ya Plong. Amphur Muang. The 49-m. high structure is of indigenous style and divided into 6 levels. The first level is intended for religious rites, while the second and third are arranged into a museum

displaying items regarding Si Saket's four minority groups, namely, Khmer, Suay, Lao and Yer. The fourth level houses important Buddha statues, the fifth is used for meditation; and the sixth is where the Holy Relic is enshrined, as well as for viewing the surrounding area.

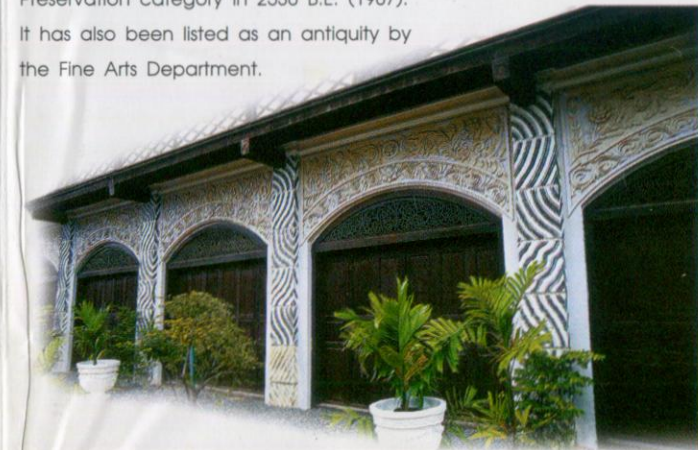
Wat Lan Khuad or Temple of A Million Bottles

Located within the Sukhaphiban area of Amphur Khun Han, some 61 kms. from the provincial seat, is Wat Pa Maha Chedi Kaew (Wat Lan Khuad). Religious edifices and other structures here are decorated with glass bottles of different colors and shapes numbering in the millions, forming fascinating designs and patterns. The local people commonly refer to it as Wat Lan Khuad, or Temple of a Million Bottles.

The Khun Amphai Phanich Building

On Ubon Road is an old structure belonging to Khun Amphai Phanich (Indr Naksiharat), built in 2468 B.E. (1925) by Chinese and Mon craftsmen. The artistic (configuration) and beautiful plaster patterns, based on Chinese art, has been carefully preserved and restored. It has earned the top award in the Urban Architectural Preservation category in 2530 B.E. (1987).

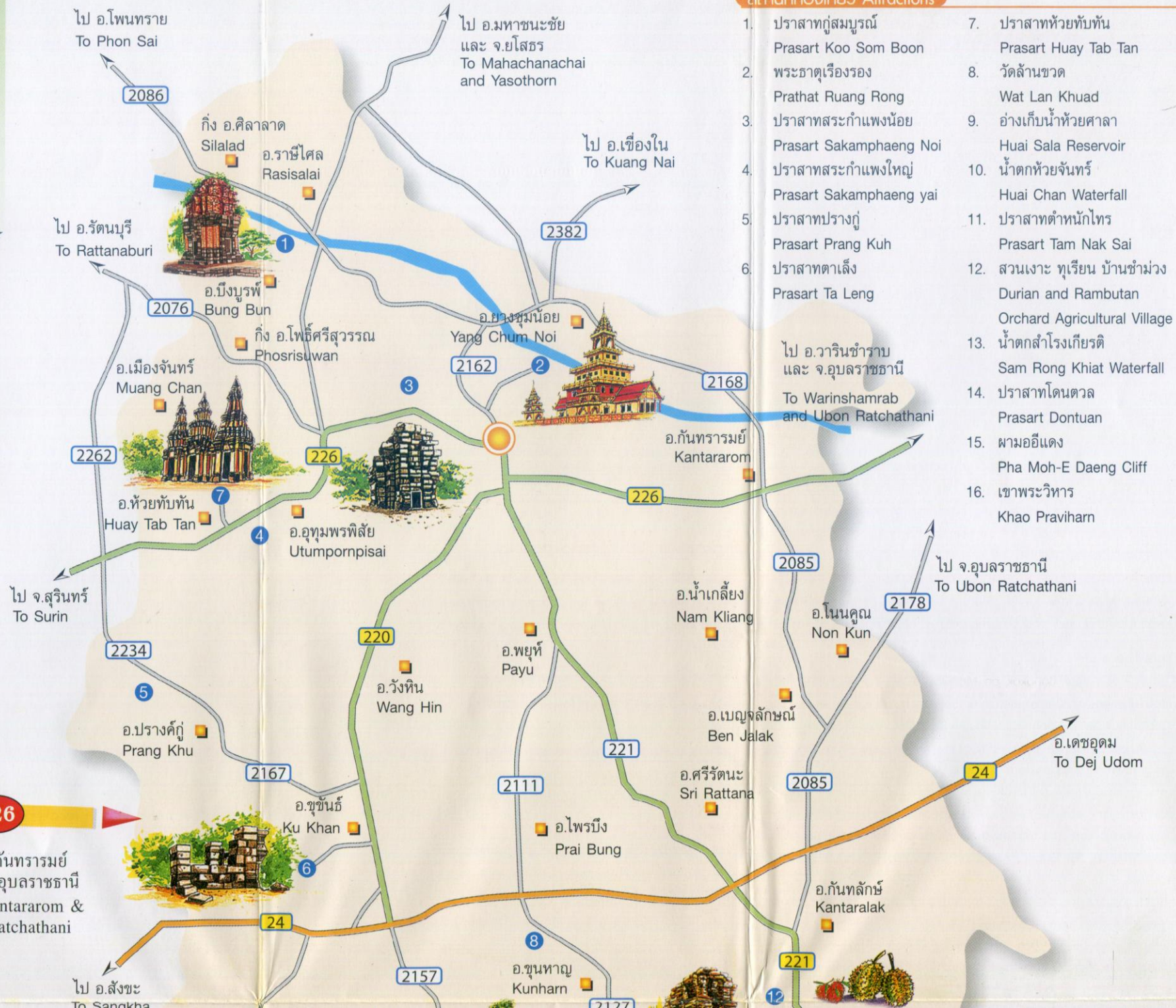
It has also been listed as an antiquity by the Fine Arts Department.

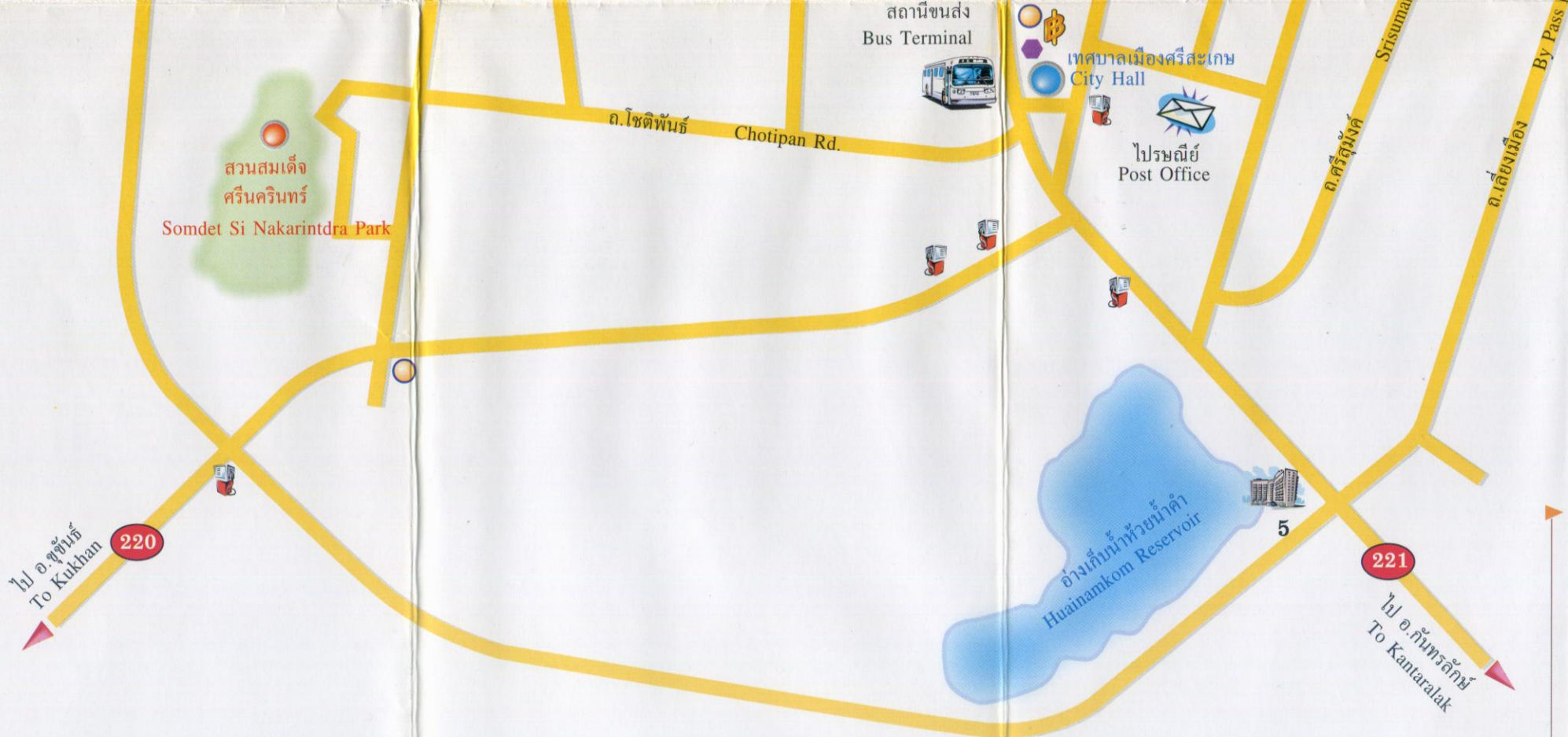
ตึกอัมไพพันิช (The Khun Amphai Phanich Building)

แผนที่เขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ
SRISAKET MUNICIPALITY MAP

1. ปราสาทภู่มะรุณี Prasart Koo Som Boon	7. ปราสาทห้วยทับทัน Prasart Huay Tab Tan
2. พระธาตุเรืองรอง Prathat Ruang Rong	8. วัดล้านขวด Wat Lan Khuad
3. ปราสาทสระกำแพงน้อย Prasart Sakamphaeng Noi	9. อ่างเก็บน้ำห้วยศาลา Huai Sala Reservoir
4. ปราสาทสระกำแพงใหญ่ Prasart Sakamphaeng yai	10. น้ำตกห้วยจันทร์ Huai Chan Waterfall
5. ปราสาทปรางกู Prasart Prang Kuh	11. ปราสาทตำหนักไทร Prasart Tam Nak Sai
6. ปราสาทตาเล็ง Prasart Ta Leng	12. สวนเงาะ ทุเรียน บ้านชำม่วง Durian and Rambutan Orchard Agricultural Village
ไป อ.วารินชำราบ และ จ.อุบลราชธานี To Warinshamrab and Ubon Ratchathani	13. น้ำตกสำโรงเกียรติ Sam Rong Khiat Waterfall
	14. ปราสาทโดนตวล Prasart Dontuan
	15. ผามออีแดง Pha Moh-E Daeng Cliff
	16. เขามะรุณี Khao Pravaharn

สัญลักษณ์ Legend

- แหล่งท่องเที่ยว/Attraction
- โรงแรม/ที่พัก/Hotel
- โรงพยาบาล/Hospital
- ห้างสรรพสินค้า/Shopping Center
- ร้านจำหน่ายของที่ระลึก/Gift Shop
- ธนาคาร/Bank
- ปั๊มน้ำมัน/Gas Station
- ร้านอาหาร/Restaurant

โรงแรม Hotel

1. โรงแรมสันติสุข	Santisuk Hotel
2. โรงแรมศรีสะเกษ	Srisaket Hotel
3. โรงแรมพรหมพิมาน	Promptiman Hotel
4. โรงแรมเกษศิริ	Ketsiri Hotel
5. บังกาโลริมน้ำ	Bangalo Rimnam

งานประเพณีและเทศกาล

งานเทศกาลดอกลวดอนบาน

จัดขึ้นเป็นประจำในช่วงวันหยุดสัปดาห์ที่ 1 ของเดือนมีนาคมของทุกปี ณ บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ซึ่งเป็นช่วงที่ดอกลวดอนในสวนกำลังบาน ภายในงานจะประกอบด้วยกิจกรรมสาธิตศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน 4 เผ่า คือ เขมร ส่วย ลาว เยอ การออกร้านจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมและการประกอบแสดงละครประกอบแสงเสียงด้านการสร้างเมือง

งานเทศกาลเขาทุเรียนศรีสะเกษ

จัดขึ้นเป็นประจำในช่วงเดือนมิถุนายนของทุกปี ณ สนามหน้าที่ว่าการอำเภอ กันทรลักษณ์ หรืออำเภอบึงนาราง โดยจะจัดสลับกันแต่ละปี ภายในงานจะมี กิจกรรมมากมาย

การแข่งขันวิ่งอาลัย และคอนเสิร์ตมาราธอนสู่พามออีแดง

จัดขึ้นในวันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 3 ของเดือนสิงหาคมของทุกปีบนเส้นทางขึ้นสู่เขาพระวิหาร ระหว่างหมู่บ้านภูมิซรอล-ผามออีแดง อำเภอกันทรลักษณ์ เนื่องจากเป็นเส้นทางขึ้นเขาสู่ชายแดนที่ต้องวิ่งฝ่าสายหมอก-เมฆ ในช่วงฤดูฝนจึงนับเป็นเส้นทางที่ท้าทายและเป็นสนามประลองกำลังที่นักกีฬาวิ่งมาราธอนให้ความสนใจมากอีกแห่งหนึ่ง

ของฝากจากศรีสะเกษ

มีสินค้าหลายชนิดที่เป็นสินค้าพื้นเมือง เช่น คุกกี้ น้อย เกวียนน้อย ผ้าไหม เหมาะสำหรับใช้เป็นของฝากและของประดับตกแต่งสำหรับผ้าไหมของ ศรีสะเกษที่ขึ้นชื่อคือผ้าไหมที่ อ.บึงบูรพ์

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสวนเกษตร

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์

ตั้งอยู่ในวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ อ.เกษตรวิสัย จ.ศรีสะเกษ มีเนื้อที่ 237 ไร่ ลักษณะเป็นสวนป่าขนาดใหญ่ที่อยู่ในเขตเมือง ประกอบด้วยดงลำตวน ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้หอม และเป็นต้นไม้สัญลักษณ์ของจังหวัด จำนวนกว่า 4 หมื่นต้น มีสวนสาธารณะที่ตกแต่งสวยงามร่มรื่นเป็นแหล่งพักผ่อนของประชาชนทั่วไป มีสวนสัตว์และมีสวนที่เป็นป่าลำตวน ซึ่งเหมาะแก่การศึกษาในเชิงพฤกษศาสตร์

ในช่วงเดือนมีนาคมจะเป็นเวลาที่ดอกลำตวนจะบานส่งกลิ่นหอม ประทับใจแก่ผู้มาเยือนซึ่งจังหวัดจะจัดงานเทศกาลดอกลำตวนบานขึ้น ณ สถานที่แห่งนี้ด้วย

น้ำตกสำโรงเกียรติ หรือน้ำตกปีศาจ

มีต้นกำเนิดจากภูเขาหินปูนบนเทือกเขาบรรทัด เป็นน้ำตกขนาดเล็กลง มีน้ำตกมากในช่วงเดือนกันยายน-กุมภาพันธ์ การเดินทางใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 2111 เมื่อถึงเขตอำเภอขุนหาญ มีทางแยกเข้าไปอีกประมาณ 20 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัด 81 กิโลเมตร

เส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติ ที่น้ำตกภูละออ

อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก ต.เสาธงชัย อ.กันทรลักษ์ การเดินทางใช้ทางหลวงหมายเลข 221 (กันทรลักษ์-ผามออีแดง) ระยะทางประมาณ 23 กิโลเมตร ถึงบ้านภูมีชอรอเลี้ยวขวาไปตามเส้นทางบ้านภูมีชอรอ-น้ำตกสำโรงเกียรติประมาณ 8 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายสู่น้ำตกภูละอออีก 2.5 กิโลเมตร เป็นทางลาดยางตลอดสาย

น้ำตกห้วยจันทร์ หรือน้ำตกกันทร

อยู่ห่างจากอำเภอขุนหาญประมาณ 24 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัด 85 กิโลเมตร ริมทางหลวงหมายเลข 2236 เป็นน้ำตกที่สวยงามมาก มีน้ำตกมากในช่วงเดือนกันยายน-กุมภาพันธ์ และร่มรื่นด้วยพันธุ์ไม้นานาชนิด เหมาะสำหรับการพักผ่อนในวันหยุด

ATTRACTIONS-FESTIVALS and FAIRS

The Lamduan Ban Fair

Usually over the first weekend of March, it is held at the Somdej Sri Nakharindra Park. The fair coincides with the blooming of the lamduan flowers.

The Srisaket Rambutan-Durian Fair

Organized annually in June at the ground in front of the district offices of Kantaralak or Khun Han (alternating yearly between two districts).

Half and Quarter Marathons to Pha Moh E-Dang

Held on Sunday of the 3rd week in August. The route leads uphill to Khao Phra Viharn It lies between Ban Phumichora-ol Pha Moh E-Dang of Kantaralak district.

GIFTS and SOUVENIRS

There are several suitable items to bring back as gifts for friends or relatives, such as Kru Noi (replica of small basket container).

ATTRACTIONS-NATURE and ORCHARDS

Somdej Sri Nakharindra Park,

Somdej Sri Nakharindra Park, covering an area of 237 Rai (one Rai equals approx. 1,600 sq.m.), is situated within the Kasetakam (Agricultural) College of Sri Saket on Kasikam Road, Amphur Muang. The largest woods in an urban area, it has a large thicket of some 40,000 lamduan flowering shrubs, the Provincial Flower. There are also an attractively designed public park for relaxation, and a zoo. The lamduans bloom in March, emitting pleasant fragrance. This is when the provincial authorities will organize the Blooming Lamduan Fair at the park.

Samrongkhiat Waterfall

Samrongkhiat Waterfall, also known as Pisat Fall, is fed from the Kan Toong Mountain of the Khao Bantad Range. A medium-sized waterfall, it runs full during September-February. To reach it, go on Highway # 2111. On reaching Amphur Khun Han, there is a turn. Proceed for another 20 kms. to arrive at the fall. It is about 81 kms. from the provincial town

A small but beautiful waterfall, it is best to visit during September-February, when it runs full. A trail leads from the parking area to the fall, into a study trail to observe plantlife and the terrain.

Nature Trek at Phu La-or Waterfall

The waterfall is within the Phanom Dong Rak Wildlife Sanctuary at Tambon Sao Thongchai, Amphur Kantaralak. Take Highway # 221 (Kantaralak-Pha Moh E-Dang) and proceed for 23 kms. to arrive at Ban Phumichora-ol. Turn right into the route leading to that community. Another left turn 2.5 kms. further is the waterfall. The access road is asphalted.

A small but beautiful waterfall, it is best to visit during September-February when it runs full. A trail leads from the parking area to the fall, a total return distance of 4 kms. has been developed into a study trail to observe plantlife and the terrain.

Huai Chan Waterfall

The Huai Chan Waterfall, is about 24 kms. from the Khun Han district town, or some 85 kms. from the provincial seat, along Highway #2263. A beautiful fall, its water is at maximum level during September-February. Shaded by various plants and greens, it is a pleasant spot for relaxation over the weekends.

ศรีสะเกษ

ความเป็นมา

ศรีสะเกษเดิมเรียกว่า เมืองขุขันธ์ นักโบราณคดีสันนิษฐานว่าน่าจะเป็นเมืองมาแต่สมัยขอมเพราะมีโบราณสถานสมัยขอมปรากฏหลายแห่งเล่ากันว่าเมืองขุขันธ์เดิมเรียกว่าศรีนครลำดวน ตั้งอยู่ที่บ้านปราสาทสี่เหลี่ยม ดงลำดวน ตำบลลำดวนใหญ่ กิ่งอำเภอวังหิน ในปัจจุบันถูกยกขึ้นเป็นเมือง เมื่อ พ.ศ. 2302 สมัยกรุงศรีอยุธยา มีหลวงแก้วสุวรรณ ซึ่งได้รับบรรดาศักดิ์เป็นพระไกรภักดี เป็นเจ้าเมืององค์แรก ล่วงถึงรัชสมัยรัชกาลที่ 5 ได้ย้ายเมืองขุขันธ์มาอยู่ที่เมืองศรีสะเกษ (ที่บ้านเมืองเก่า ตำบลเมืองเหนือ อำเภอเมืองในปัจจุบัน) แต่ยังคงใช้ชื่อว่าเมืองขุขันธ์จนถึง พ.ศ. 2481 จึงเปลี่ยนเป็นจังหวัดศรีสะเกษตั้งแต่นั้นมา

การเดินทาง

รถยนต์ จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) แล้วแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ) ที่จังหวัดสระบุรี เข้าเส้นทางโชคชัย-เดชอุดม (ทางหลวงหมายเลข 24) ผ่านบุรีรัมย์ สุรินทร์ แล้วแยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 220 เข้าตัวเมืองศรีสะเกษ รวมระยะทางประมาณ 571 กม.

รถโดยสารประจำทาง

จากกรุงเทพฯ มีรถโดยสารประจำทางทั้งธรรมดาและปรับอากาศออกจากสถานีขนส่งสายตะวันออกเฉียงเหนือทุกวัน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 8 ชั่วโมง ติดต่อขอทราบรายละเอียดได้ที่ โทร. 936-3660, 936-0657

รถไฟ

จากสถานีกรุงเทพฯ (หัวลำโพง) มีรถธรรมดา, รถเร็วและรถด่วน สายกรุงเทพฯ-ศรีสะเกษ ระยะทาง 515 กม.

นอกจากนี้ยังมีรถโดยสารจากตัวอำเภอเมืองศรีสะเกษไปยังอำเภอต่างๆ ทุกอำเภอและจังหวัดใกล้เคียงด้วยการเดินทางในตัวเมืองมีรถสามล้อรับจ้างอยู่ทั่วไป

แหล่งท่องเที่ยวประเภทปราสาทขอมโบราณ

ปราสาทวัดสระกำแพงใหญ่

ตั้งอยู่ที่วัดสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย ริมทางหลวงหมายเลข 226 ห่างจากจังหวัด 26 กม. ห่างจากตัวอำเภอ 2 กม.

เป็นปราสาทขอมขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัด มีลักษณะเป็นปรางค์ 3 องค์บนฐานเดียวกัน ในแนวทางทิศเหนือ-ใต้ ทิศหน้าไปทางทิศตะวันออก ปรางค์องค์

กลางคือปรางค์ประธานก่อด้วยหินทรายมีอิฐแซมบางส่วน ปรางค์อีก 2 องค์เป็นปรางค์อิฐ มีส่วนประกอบตกแต่งที่เป็นหินทราย เช่น ทับหลังกรอบหน้าบันและกรอบเสาประตู ด้านหลังกรอบหน้าบันและกรอบเสาประตู

จากหลักฐานลวดลายที่ปรากฏบนหน้าบัน ทับหลัง และโบราณวัตถุต่างๆ โดยเฉพาะจารึกที่หลิ่วประตูปราสาทสระกำแพงใหญ่ สรุปได้ว่าปราสาทแห่งนี้สร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 16 ตรงกับศิลปะขอมแบบปาวน เพื่อเป็นเทวาลัยถวายแด่พระศิวะและเมื่อประมาณพุทธศตวรรษที่ 18 ได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นวัดในพุทธศาสนาเถรวาท

ปราสาทวัดสระกำแพงน้อย

ตั้งอยู่ที่บ้านกลาง ตำบลขุขันธ์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ ห่างจากตัวจังหวัด 8.7 กม. อยู่ด้านขวามือ ติดถนนบนเส้นทางสายศรีสะเกษ-อุทุมพรพิสัย (ทางหลวงหมายเลข 226) ปราสาทหินสระกำแพงน้อยประกอบด้วยปรางค์และวิหาร

ก่อด้วยศิลาแลงด้านหน้าปรางค์มีสระน้ำใหญ่ทั้งปรางค์วิหาร และสระน้ำ ล้วนล้อมรอบด้วยกำแพงศิลาแลง เคยมีทับหลังประตูสลักเป็นพระวรุณเทพเจ้าแห่งฝนประทับบนแท่น มีหงส์แบก 3 ตัว อยู่เหนือเศียรเกียรตินิมาเป็นศิลปะแบบปาวน มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 18 รัชสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 อาจะมี

การบูรณะหรือสร้างเพิ่มเติม ขึ้นใหม่สังเกตได้จากมีสถาปัตยกรรมแบบบาเยน อยู่ด้วยสิ่งก่อสร้างดังกล่าวเรียกกันในสมัยนั้นว่า"อโรคยาศาล" หมายถึงสถานพยาบาลหรือสุขาศาลาประจำชุมชนนั่นเอง

ปราสาทวัดสระกำแพงน้อย (Prasat Wat Sa Kampaeng Noi)

ปราสาทวัดสระกำแพงใหญ่ (Prasat Wat Sa Kampaeng Yai)

ปราสาทเขาพระวิหาร

ตั้งอยู่บนเทือกเขาพนมดงรักในเขตประเทศกัมพูชา บริเวณที่ติดกับผามออีแดงของประเทศไทย โดยตัวปราสาทหันหน้ามายังด้านที่ติดกับประเทศไทย ดังนั้นการเข้าชมปราสาทในทางบกจึงต้องใช้เส้นทางที่ผ่านผามออีแดงของประเทศไทยเท่านั้น

ปราสาทเขาพระวิหาร เป็นเทวสถานขนาดใหญ่มีความยาวประมาณ 900 เมตร ประกอบด้วยปราสาท 4 ชั้น แต่ละชั้นตั้งอยู่บนแนวเขาที่เป็นเนินสูงลดหลั่นกันขึ้นไปตามลำดับทั้ง 4 ชั้น ทางเดินระหว่างชั้นของปราสาทได้อาศัยแผ่นศิลาบดผิวพื้นภูเขาเป็นแนวถนนและขั้นบันได โดยตกแต่งให้มีระดับต่อเนื่องกันจนถึงยอดสูงสุดอันเป็นที่ตั้งของปราสาทชั้นที่ 4 ซึ่งเป็นปราสาทองค์ประธานอยู่ชิดกับหน้าผาสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 657 เมตร

จากหลักฐานที่ปรากฏในจารึกแสดงว่าเขาพระวิหารแห่งนี้เป็นเทวสถานสร้างขึ้นในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 15 และต่อมาในพุทธศตวรรษที่ 16-17 ก็ได้มีการสร้างเสริมเพิ่มเติมโดยลำดับจนสำเร็จในรัชกาลพระเจ้าสุริยวรมันที่ 2 ซึ่งเป็นผู้ให้บันทึกคำประกาศของทางราชการไว้บนแผ่นศิลาจารึกด้วย

ปราสาทห้วยทับทันหรือปราสาทบ้านปราสาท

ตั้งอยู่ที่วัดปราสาทพนารามบ้านปราสาท อ.ห้วยทับทัน การเดินทางจากจังหวัดศรีสะเกษตามทางหลวงสาย 226 ประมาณ 39 กม. ถึงอำเภอห้วยทับทันแล้วเลี้ยวขวาไปตามทางลูกรังอีก 8 กม.

ปราสาทห้วยทับทันเป็นโบราณสถานแบบขอมแห่งหนึ่งที่ถูกต้องแปลงในสมัยหลังต่อมาเช่นเดียวกับปราสาทศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ โดยเฉพาะส่วนหลังคาซึ่งคล้ายคลึงกันมากแต่มีขนาดเล็กกว่าประกอบด้วยปรางค์อิฐ 3 องค์ ตั้งอยู่บนฐานศิลาแลงเดียวกันในแนวเหนือ-ใต้ มีกำแพงล้อมรอบพร้อมขุมประตูล้านนิษฐานว่าเดิมมี 3 หรือ 4 ทิศ ปัจจุบันคงเหลือเพียงด้านทิศใต้เท่านั้นก่อด้วยศิลาแลง

ปรางค์องค์กลางขนาดใหญ่กว่าปรางค์อีก 2 องค์ ที่ขนาดข้างเล็กน้อยแต่ส่วนหลังคาเดียวกันยังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมไม้สิบสอง มีประตูเดียวด้านหน้าทางทิศตะวันออก ยังคงมีกรอบประตูหินทรายและทับหลังติดอยู่ เป็นภาพบุคคลยืนอยู่เหนือหน้ากาล ส่วนท่อนพวงมาลัยมีลายมาแบ่งที่เสี้ยวภาพบุคคลยืนในขุมเรือนแก้วไม่อาจสันนิษฐานว่าเป็นผู้ใดด้วยลายสลักยังไม่แล้วเสร็จ

ปรางค์สององค์ที่ขนาดข้างขนาดเดียวกันได้รับการดัดแปลงรูปแบบไปมากโดยเฉพาะส่วนหลังคาและประตูซึ่งก่อทับหมดทุกด้านยังคงปรากฏกรอบประตูหินทรายและชั้นส่วนทับหลังสลักภาพการกวาดเกษียรสมุทตกอยู่หน้าประตูปรางค์องค์ที่อยู่ด้านทิศใต้ จากลักษณะทางด้านศิลปกรรมของทับหลังที่ปรากฏอาจสันนิษฐานได้ว่าปราสาทแห่งนี้มีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 16 ร่วมสมัยศิลปะขอมแบบคลัง-ปาวนของเขมร และในสมัยหลังต่อมาได้รับการดัดแปลงจากลักษณะทางด้านศิลปกรรมของทับหลังที่ปรากฏอาจสันนิษฐานได้ว่าปราสาทแห่งนี้มีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 16 ร่วมสมัยศิลปะขอมแบบคลัง-ปาวนของเขมร และในสมัยหลังต่อมาได้รับการดัดแปลง

ปราสาทห้วยทับทัน (Hu)